

μερικούς άνοήτους. . . Μή θελήσης νά σε καταστρέψῃ, ὄχι, ἡ φιλοδοξία σου, — θά ἦσο εὐτυχής, ἐάν εἶχες, — ἀλλ' ἡ γυναικεία σου φιλαρέσκεια . . . Εἶφος θέλεις, ἀλήθεια ; Μικρός εἶσαι ἀκόμη· ἀγόρασε ἕνα ψεύτικο ἀγιοθασιλειάτικο καί προσπάθησε νά ικανοποιήσης μέ αὐτό τὰς κινδυνώδεις σου ὁρμάς. Ἀλλά θά μου 'πῆς διὰ τὸ πιλίκιον. Τὸ ἤξεύρω, τὸ εἶδα, σοῦ πηγαίνει λαμπρά· θά τρελάνῃς ὅλα τὰ κορίτσια. . . Ἀλλά νά σου 'πῶ καί ἐγώ. Δέν ἐγγράφεσαι εἰς τὴν φιλαρμονικὴν τοῦ τόπου σου ; Ἀκομψά εἶνε τὰ πιλίκια καί ἡ στολὴ ἀκόμη τῶν μουσικῶν ; . . . Μὰ θά μου 'πῆς, ὅτι δέν 'μπορεῖς νά καταλάβῃς τῆς νότες . . . Μὰ τί νά σου κάμω !

Ἵσως αἱ σκέψεις μου αὐταὶ νά ἦνε κακεντρεχεῖς. Ἀλλά δέν πταίω ἐγώ. Δέν ἐφρόντισα νά σας εἶπω ὅτι μ' ἐστένευε φοβερὰ τὸ περιλαίμιόν μου ;

\* \*

Ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς Λέσχης συνωθεῖτο ὁ κόσμος γελῶν, βομβῶν, χορεύων, ὑπὸ κύματα φωτὸς καί μουσικῆς. Ἡνώθημεν καί ἡμεῖς μετ' ἄλλων φίλων καί ἠρχίσασμεν νά περιφερώμεθα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποικίλου πληθῆος, χαιρετῶντες δεξιᾷ καί ἀριστερᾷ τοὺς γνωρίμους, πειραζόμενοι ὑπὸ τῶν προσωπιδοφόρων, σταματῶντες εἰς ἕκαστον βῆμα. Ἀπεσύρθημεν κατόπιν εἰς μίαν γωνίαν καί ἀπετελέσαμεν φαῖδρον κύκλον πέριξ τραπέζης, φαῖδρον, σκώπτην, εὐφυολόγον. Ἡ τράπεζα ἐκαλύφθη ὑπὸ γλυκισμάτων καί ποτῶν. Αἱ πλησίον μας θέσεις κατελαμβάνοντο συχνὰ ὑπὸ προσωπιδοφόρων, ἐρχομένων ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ἀγνώστου μέτὰ αἰώνια εὐτράπελα πειράγματα. Ἐνεκα τοῦ ἐκτάκτου συνωστισμοῦ τῆς τελευταίας ταύτης Κυριακῆς, ἀπείχε τοῦ χοροῦ ἡ Κοραλία, μετ' αὐτῆς δέ, κατὰ ψυχολογικὴν βίαν, καί ὁ Εὐτύχιος.

Οὕτω διέρρεον αἱ στιγμαί, ὄχι τόσον ἀνιαραί, ὅσον ἐφοβούμεν κατ' ἀρχάς. Ἀφότου μάλιστα προσετέθη εἰς τὴν συντροφίαν μας ξανθὴ τις δεσποινίς, ἡ ὁποία ἔκυπτε καί μοι ἐψιθύριζεν εἰς τὸ οὖς λέξεις γλυκείας, ὡς οἱ γαλανοὶ ὀφθαλμοὶ τῆς, — ἡμπορεῖτε νά φαντασθῆτε ὅτι δέν ἦσθάνομεν πλέον τὴν βάσανον τοῦ περιλαϊμίου.

Αἶφνης ἀνακίνησιν τις κατ' ἀρχάς, θόρυβος καί ταραχὴ κατόπι, διέσπασε τὸ πρὸ ἡμῶν πλῆθος. Ἄλλοι συνωθοῦντο πρὸς ἕν σημεῖον, ἄλλοι ἔφευγον ἔντρομοι καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. Ἀντήχησαν κρότοι τινὲς παράδοξοι, κραυγαὶ φόβου καί ἀποτροπῆς :

«Μή, μωρέ, μή !... μή !...»

— Κανγᾶς εἶνε !, ἀνέκραζεν ἐγειρόμενος ὁ ὑπολοχαγὸς καί σπεύδων πρὸς τὸ μέρος τοῦ κινδύνου.

Καί ἔφευγον συνωθούμενοι καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ὡς ποίμνιον τετρομαγμένον, προσωπιδοφόροι, παιδία, νεάνιδες. Ἡ γωνία, ἐν ἣ ἐκαθήμεθα, ἔτυχεν ἀσφαλῆς καί ἀπρόσβλητος ὑπὸ τῶν φευγόν-

των. Χωρὶς νά κινηθῶμεν, ἐβλέπομεν τὴν ταραχὴν μετὰ μειδιάματος ἀφοβίας, ἐν μέσῳ τοῦ γενικοῦ φόβου : Ἡ κυρία Παρασχίδου ἦτο ἀφοβὸς φύσει. Ἐγώ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι πιστεύω εἰς τὸ πεπρωμένον, θά ἤμην εὐδαίμων νάποθάνω ἐκεῖ, πλησίον τῆς ξανθῆς μου. Ἡ Κοραλία ἠρκέσθη νά συσφιγθῇ πλησίον τῆς μητρὸς τῆς. Ὁ Εὐτύχιος...

Ἀλλ' ἡ ταραχὴ ἐκόπασε ταχέως. Ὁ κίνδυνος παρήλθεν. Οἱ φυγάδες ἐπέστρεφον. Γέλωτές τινες ἐξεργάγησαν ἡχηροί. Ἐπέστρεψε μειδιῶν καί ὁ ὑπολοχαγὸς Κ\*.

«Δέν ἦταν τίποτε», μᾶς εἶπε· «δύο παιδιὰ 'πῆγαν νά πιαστοῦν ἐκεῖ ποῦ χόρευαν, καί ἔγινε τέτοιο πατερντί.

— Ἀμ αὐτά, ὅπου εἶνε πολυκοσμία, πρέπει κανεὶς νά τὰ περιμένῃ. Ὅταν ὁμως ἔχουμε μαζί μας στρατιωτικούς, τίποτα δέν φοβούμεθα.

Αὐτὰ τὰ εἶπεν ἡ κυρία Εὐφροσύνη. Ἐστράφην ἐγώ τότε καί εἶδον τὸν Εὐτύχιον, εἰς τὸν ὁποῖον δέν εἶχον προσέξει μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης. Οἰκτρὸν παρουσίαζε θέαμα ὁ νεανίσκος. Ὁχρότατος ὡς πτώμα, τρέμων, καθήμενος ὡς λελυμένος, δέν ἐδύνατο νάρθρώσῃ ἐκ τοῦ φόβου οὔτε λέξιν. Ἦσαν καταβιβασμένοι αἱ χεῖρές του καί ἔκλινεν ἡ κεφαλὴ του, ὥστ' ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι θά λιποθυμήσῃ... Καί ἔσπευσεν εἰς βοήθειάν του ἡ κυρία Παρασχίδου μ' ἕν ποτήριον ὕδατος.

«Καλὲ τ' ἐπαθες, Εὐτύχιε ;», τῷ ἔλεγε. «Πιέ, παιδί μου, λιγάκι νερό, πῆ ! Γιατί καλέ, νά φοβηθῇς ἔτσι ; Δέν ἦταν τίποτα !

«Ντροπὴ ! ντροπὴ !», ἐψιθύριζε μέ ὕφος ἐγκαρδιώσεως ὁ ὑπολοχαγός. Ἡ Κοραλία ἐγέλα πονηρότατα· ἐν ᾧ δ' ἔπινεν ὁ Εὐτύχιος τὸ ὕδωρ, ὕψωσεν ἐκείνη τὴν ἔρωνα φωνήν :

«Καλὲ 'ξεύρετε γιατί τὸ φόβο τὸν λένουν πανικό ; διατὶ γίνεται κανεὶς ὅταν τὸ πανί !»

\* \*

Κατωρθώθη μετὰ πολλὰ νά συνέλθῃ. Ἀμ ἡ κυρία Παρασχίδου ἀρῆκε τὸ ποτήριον ἐπὶ τῆς τραπέζης καί ἀνέλαβε τὴν θέσιν τῆς, τὴν ἐπλησίασα καί, μὴ δυνάμενος νά κρατηθῶ περισσότερο, τῇ ἐψιθύρισα θριαμβευτικώτατα :

«Ἰδατε τὸν ἐπίδοξον ἀξιωματικόν σας ; Ἔτσι καί στὴ μάχη...»

Ἐνόμισα ὅτι θά τὴν ἀποστομώσω ἐπὶ τέλους, τί διάβολο ! Ἀλλὰ πῶς νά παραστήσω τὴν ἐκπληξίν μου, ὅταν ἐστράφη ἐκείνη εὐτόλμος, ἀκατανίκητος, καί μοι εἶπε τὰ θαυμασία ταῦτα, σχεδὸν μεγαλοφώνως :

«Δέν ἔχει νά κἀνῃ ! Ἀφῆσέ το τὸ παιδί νά φορέσῃ τὴ στολὴ καί θά ἰδῇς. Καθὼς εἶνε ἔτσι μπιζουδάκι καί ἀπὸ οἰκογένεια, σὰς Ἀθῆνας θά πάρῃ τὴ μεγαλύτερην προίκα !»

Ἐν Ζακύνθῳ.

ΓΡ. Δ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

## ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

## La Saison

(Η ΕΠΟΧΗ)

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΥΟ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Πρώτη ἔκδοσις : 24 ἀριθμοὶ περιέχοντες πλέον τῶν 2000 σχεδίων διὰ τάντα τὰ ἀντικείμενα τοῦ καλλωπισμοῦ τῶν Κυριῶν, δι' ἀσπρόρουχα, ἐνδύματα κορασίων, παιδίων, ἀσπρόρουχα, ἐνδύματα ἀνδρῶν καὶ νεανίσκων, ὀθόνας κλίνης, τραπέζης, καλλωπισμοῦ κτλ. Πάντα τὰ εἶδη ἐργασίας τῶν Κυριῶν.

12 πίνακες περιέχοντες, πλὴν πολλῶν ὑποδειγμάτων κεντήματος, ἀρχικὰ στοιχεῖα, μονογράμματα κτλ. τοῦλάχιστον 200 σχήματα φυσικοῦ μεγέθους καὶ πλέον τῶν 400 σχεδίων κεντήματος, soutache κτλ.

Τιμὴ συνδρομῆς ἀπλῆς ἐκδόσεως :

Διὰ τὰς Ἀθῆνας : ἐξάμηνος δρ. 5. Ἐτησίᾳ δρ. 10  
Διὰ τὰς ἐπαρχίας » » 6. » » 12

Ἐκδόσις πολυτελεῆς : περιέχουσα πάντα τ' ἀνωτέρω πρὸς τούτοις δὲ 36 εἰκόνας συρμῶν χρωματισμένας κατ' ἔτος.

Τιμὴ συνδρομῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως

Διὰ τὰς Ἀθῆνας : ἐξάμηνος δρ. 10. Ἐτησίᾳ δρ. 20  
Διὰ τὰς ἐπαρχίας » » 12. » » 24

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΟΙ

ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν.

## ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ὑπάρχει χειρόγραφος κατάλογος Μυθιστορημάτων, δεδεμένον τῶν πλείστων, τοῦ Δουμά, Μοντεπέν, Ρισβούργ, Βελώ, Τεράιλ, κτλ. Τὰ μυθιστορήματα ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀληθῆ Μυθιστορηματικὴν Βιβλιοθήκην, πωλοῦνται δὲ εἴτε ὅλα ὁμοῦ ἢ καὶ χωριστά. Μεταξὺ τῶν μυθιστορημάτων τούτων ὑπάρχει ὁλόκληρος ἡ σειρά τῶν «Δραμάτων τῶν Παρισίων», συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς «Ὁραίας Ἀνθοκόμου», καὶ πλείεστα ἄλλα σπάνια καὶ δυσεῖρετα μυθιστορήματα.

ΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ

πᾶν διβλίον ἀποστελλόμενον πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νά δημοσιεύσωσι πλέον ἢ ἑκατὴν τὴν ἀγγελίαν τοῦ ἀποστελλομένου διβλίου, συναποστέλλουσι καὶ 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον στίχον καὶ δι' ἐκάστην δημοσίευσιν.